

Vo svojom živote som sa do Sološnice sťahovala celkom dva krát. Prvý raz som to bolov roku 1974. Mala som deväť mesiacov a žila som tu do svojej "dvaciny".

Druhý krát som sa sem vrátila v roku 2008 po 16 tich rokoch z Rohožníka. Ani som len netušila, čo všetko mi táto druhá etapa môjho života v Sološnici prinesie.

V tom čase ma v stolárstve navštívila Libuška, ktorá sa sem prisťahovala a potrebovala niečo vyrobiť. Trochu sme sa zarozprávali a okrem stolárskych vecí sme prešli aj na tému, či je tu pre deti materské centrum a či by sa tu niečo také nemohlo urobiť. Vtedy som ju poslala do Kvietika v Rohožníku. O pár týždňov neskôr som sa rozprávala s Jankou, vraj deti vyrastajú, okrem ihriska tu nie je veľa ožnosťí tráviť voľný čas. Možno by sa hodil skauting alebo niečo podobné.

Hovorím si : Anča, to nebude len tak, dve baby prídu nezávisle za tebou, hovoria o podobných veciach, s tým niečo musíš urobiť.

A tak to začalo. Navštívila som skautov v Malackách, požičala som si brožúrky, časopisy, povypytovala sa detí, čo sa im tam páči, čo robievajú. Bola som pozrieť v materských centrách, hľadala som info na internete. Obzerali sme sa po priestoroch v obci. Zasadačka v kulturáku sa nám zdala z viacerých dôvodov najvhodnejšia. Nie je veľká, ale mala WC, umyvárku a na chodbe dosť miesta na prezúvanie a prezliekanie.

Popri upratovaní, maľovaní som začala tvoriť aj stanovy. Zase mi pomohol internet.

Šesť stranový dokument, ktorý obsahoval 12 článkov, putoval spolu s kolkami na Ministerstvo vnútra SR.

Po malých kozmetických úpravách ná ho vo februári 2009 potvrdili a Štatistický úrad SR nám prideliť IČO.

Koncom marca sme spolu s kultúrnou komisiou pomohli pripraviť prvú Noc s Andersenom a od mája sme začali pripravovať program v klubovni pre deti ( a ich rodičov).

Nevedeli sme aké veľké deti prídu ( ani či tram okrem tých našich budú aj iné ), ani či ich program zaujme. Deti našťastie prišli a čo bolo pre nás ešte väčším šťastím, prišli aj o týždeň aj o dva... Niekedy menej, niekedy nebolo ani dosť miesta pri stoloch.

S prípravou programu sme sa striedali, klubovňa bola od začiatku otvorená dva krát týždenne.

Začali chodiť aj väčšie deti, bolo treba program pripraviť tak, aby ich zaujal, no bolo treba viac peňazí.

Nadácia SPP mala vyhlásený zamestnanecký grantový program. Zohnať ochotného plynára, ktorý by predložil projekt nebol problém. Projekt : "Knižnica nielen pre mamy " nám schválili a do klubovne pribudli náučné knihy o rodičovstve, výchove ale aj námety na voľno -časové aktivity pre deti. Knihy si môže kto koľvek požičať bezplatne a v klude domova čítať a inširovať sa. Rodičia s malými deťmi mali vyhradený čas v utorok doobeda a v utorok a štvrtok poobede boli v klubovni tvorivé dielničky. Pred letnými prázdninami prišla Janka s myšlienkou pripraviť letný denný tábor. Dnes si bez neho ani my ani niektoré deti a rodičia nevedia predstaviť prázdniny. V Dúškove sa hráme, tvoríme, športujeme, ale snažíme sa aj o to, aby sa tu deti vždy niečo nové naučili alebo niečo nové spoznali. Preto chodíme s deťmi aj na výlety do okolia. Prvý rok to bol výlet na Plavecký hrad a do jazdeckého klubu v Plaveckom Podhradí, neskôr výlety do Malaciek na plaváreň, do Múzea Michala Tillnera, navštívili sme krypty a tento rok sme boli na výlete v Pezinku a v Malých Levároch.

Deti sa začalo hlásiť na tábory stále viac a miesta v klubovni bolo stále rovnako. Začali sme preto uvažovať s úpravou terasy za KD. Tento krát nás podporila Nadácia ČSOB vo sojom zamestnaneckom programe a mohlo sa začať s terénnymi úpravami. Položili sme dlažbu, vysadili tuje a z prých peňazí, ktoré sme dostali ako 2%z vašich daní sme zakúpili preliezky.

Peniaze sme získali viac krát aj v Cene Holcim a v Zamestnaneckom programe Holcim, tie boli použité hlavne na vybavenie interiéru a nákup materiálu na tvorivé dielne. Viac krát nás podporili aj samotní obyvatelia Sološnice, keď nám venovali výhru z varenia kapustnice, priniesli farby, papiere, perá, zabezpečili nám od svojho zamestnávateľa starší počítač, zasúpili ma keď som nestíhala alebo povzbudili, keď som chcela zamknúť a na všetko sa vykašľať ( a nebolo to len raz ).

Do klubovne pribdlo rádio, dvere do WC, v celej miestnosti bol koberec, kúpili sme stoly a minulý rok aj nové stoličky. Piestory už boli vhodné aj na detské narodeninové oslavy. Aj takto získavame peniaze, aby sme mohli pripravovať rôzne jednorázové akcie, ako sú divadelné predstavenie O deviatich mesiacikoch a RozKrávka od Ely a Hopa, Čitateľský maratón, súťaže v spoločenských hrách, Papučkovú noc, Mikulášske prekvapenie ale aj tvorivé dielne pre mamičky či výstavu Svet bábik. Pre deti pripravuje tvorivé dielne nielen počas týždňa ale aj na kultúrnych podujatiach v obci počas Kvetinového jarmoku, Krumpolového dňa, Vianočných trhov. Aj na Rodinnej rybačke. Koniec leta nám priniesol možnosť prezentovať sa za hranicami našej obce, konkrétne na festivale Streetfest v Malackách, kde sme pre deti pripravili hry, súťaže, maľovanie na tvár, kreatívnu dielničku.

A aby to nebolo stále iba o tvorení, zo Nadácie Wolkswagen Slovakia sme získali peniaze na projekt Hra nás spája a do klubovne pribudli moderné spoločenské hry. Niektoré sú náučné, niektoré zábavné, iné na postreh a tak ich môžu hrať malí aj veľkí spolu.

Tento rok sme (nielen) pre deti pripravili hru ČLOVEČE UHNI, ktorá sa hrá so živými panáčikmi, t.j. hráči- teda deti alebo dospeláci – sa pohybujú po hracom pláne ako figúrky. Verte mi, mnohí v sebe objavili chuť vyhrávať a tešiť sa ako malé deti, keď na kocke padne šestka..

Hrali sme ju už počas výstavy, na oslavách, na tábore a bude možné si ju zapožičať aj domov a zabaviť sa počas dlhých jesenných a zimných mesiacov s celou rodinou.

Veď o to nám ide, aby Vám Materina dúška prinášla ešte dlho pokoj a pohodu, tak ako voňavá bylina zaliata horúcou vodou a ochutená pravým domácim medom. Ak pri popíjaní tohoto čajika dostanete nápady, ktoré by sa dali v Sološnici zrealizovať